

de set en set

JORDI GRAU

El que sembla i el que realment és

¿E l que fa que el Suprem investigui el jutge Garzón és que va cobrar unes dietes per fer unes classes durant la seva estada americana sense dir-ho al CGPJ encara que no li ho demanessin, o la voluntat de part del sector conservador de la judicatura de tocar-li els dallonses per la *razzia* presumptament corrupta contra destacats dirigents del PP? El que seria veritablement greu és que Garzón hagués cobrat milions d'amagat i no els hagués declarat a Hisenda. Però ara toca enfonsar-lo i a més s'ha presentat de candidat a presidir l'Audiència Nacional (quina por!) i toca desacreditar-lo encara que finalment l'acusació que li fan i que sembla de cadena perpètua acabi en un no res.

Al PP s'estripen les vestidures. ¿Pels casos de corrupció investigats i que han

“ Què compta, el que faci o el nom que porti? O la impulsen per donar-li un nom? Cal seguir la pista de qui hi surt guanyant

comportat moltes dimissions d'alcaldes i regidors? No, no! El que passa és greu, però el que els sembla greu és només que se'ls investigui militants i que en parlin diaris, ràdios i televisions. I el pitjor de tot és que sembla que les acusacions de corrupció no afecten negativament el seu electorat potencial. Deu ser per allò que a la dreta (a alguns elements de la dreta), com el valor a la *mili*, l'intent de treure profit del càrrec se li suposa. En canvi a l'esquerra no li perdonen que traeixi els ideals. O sigui que l'esquerra espanyola ho té cru.

A les comarques gironines, venerables institucions impulsen una fundació amb uns objectius tan lloables que no es pot més que aplaudir-los, animar-los i donar-los suport. Què compta finalment, el que faci la fundació o el nom que porti? O s'impulsa la fundació per posar-li un nom? Com quan hi ha un crim, cal seguir la pista dels qui realment hi guanyen.

el lector escriu

Les cartes trameses a aquesta secció no han d'excedir els vuit-cents caràcters. El Punt es reserva el dret de publicar-les i resumir-les. És imprescindible que en l'original i en els correus electrònics s'hi facin constar el domicili, el telèfon i el número del DNI o passaport de l'autor. No es publicaran cartes signades amb pseudònims ni amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a cartes@elpunt.cat

cartes@elpunt.cat

Vins i taps

● Fa dies que estic molest. Gaudeixo de les bones taules ben parades, la bona conversa i, per sobre de tot, del plaer de disfrutar-ho amb bon vi. M'agrada descobrir nous cellers, tastar noves propostes, triar el vi en funció de cada ocasió. Crec que forma part d'una manera de viure la vida molt lligada a casa nostra i, per sobre de tot, a l'Empordà. També em preocupa el paisatge del meu país, el medi ambient i les emissions de CO₂. N'estic cansat, d'iniciar amb il·lusió el ritual de tallar la càpsula de l'ampolla i trobar-me «tan-caments» de silicona de colors llampants. Em resisteixo a pensar que un tros de plàstic elaborat amb petroli, que és perjudicial per al clima, que evita la transpiració i no deixa evolucionar el vi sigui una bona solució, i em molesta sobre manera no poder-ho descobrir abans de comprar-lo.

Cada celler és lliure de tapar el seu producte amb el que li vingui de gust, però reclamo el dret del consumidor a poder saber amb què s'ha tapat l'ampolla abans d'obrir-la i tenir la possibilitat de triar a consciència; no vull més sorpreses, vull únicament i simplement suro. / SERGI CASAS. Figueres (Alt Empordà).

«Figueras», encara

● El Consell de Ministres de l'Estat espanyol en la seva reunió del 14 d'octubre del 1978, va acordar canviar l'antiga denominació castellanitzada de la nostra ciutat per l'actual, o sia Figueres. Tanmateix va sortir publicat en el *Butlletí Oficial de la Província* el dia 9 de gener del 1979; d'això fa doncs més de 30 anys.

Jo, pobre il·lús, pensava que, després de tant de

No oblidem qui ha provocat aquesta crisi

● És curiós veure que els organismes econòmics internacionals continuen fent receptes de caire neoliberal per sortir de la crisi; les agències de qualificació de riscos, baixant la puntuació del nostre país, i la dreta espanyola i catalana, apuntant propostes de retallada d'impostos i de despesa pública. Aquestes institucions dretanes han estat els últims vint anys desbaratant el sistema econòmic, eliminant els controls, per permetre que alguns es poguessin dedicar al lucre desorbitat, amb poca ètica i molta avarícia. Una situació que ara s'ha d'arreglar amb els diners de tots els contribuents. I encara gosen donar lliçons als governs d'esquerres? Ja n'hi ha prou. L'esquerra té tota la legitimitat per esmenar aquesta situació amb unes altres eines: promovent la protecció contra l'atur i les polítiques socials, reactivant l'economia amb inversions públiques i promovent polítiques valentes de canvi del model productiu, com ara l'aposta per les energies renovables, que ens allunyin de l'economia del totxo i el ciment. Ara entre tots hem de superar aquesta crisi, però em nego a oblidar qui ens hi ha ficat. / JOSÉ LUIS HARO. Sant Feliu de Llobregat (Baix Llobregat).

temps la cosa estaria normalitzada del tot, però no, ves per on. Fa uns dies un company va regalar-me un dècim de la Loteria Nacional, comprat en una *Administración de Loterías* que està situada entre la plaça de l'Ajuntament i la pujada del Castell, i encara que sembli impossible fan servir en el revers dels dècims, després de 30 anys!, un segell amb l'anterior denominació errònia, anul·lada i caducada de «Figueras». Francament, no m'ho podia creure. És ben bé que hi ha gent que no s'assabenta de res, o no vol assabentar-se'n. / JORDI RIGALL. Figueres (Alt Empordà).

27 + 1 = 28

● Jo era a Brussel·les. Vam haver d'agafar un avió a Carcassona perquè els que sortien de Girona ja anaven plens. A l'aeroport de Carcassona vam trobar gent de Girona, Sant Hilari, l'Armentera i l'Escalà. En total hi havia comptabilitzats 4.800 tiquets d'avió de ca-

talans que anaven a Brussel·les i... ja seria casualitat que tots s'haguessin posat d'acord per fer turisme el mateix cap de setmana.

Amb aquesta carta no pretenc dir quants érem, perquè ni jo ho sé; ara, només 3.000 segur que no. Tampoc pretenc descriure tot el que vaig sentir perquè el cor m'anava a mil per hora i era un barreig d'emocions d'eufòria, orgull i admiració que no sabia ni per on començar. Eufòria, perquè mirava enrere i no veia el final de la manifestació i perquè hi havia gent als balcons amb samarretes del Barça que ens cridava «Visca Catalunya!» Orgull, perquè anàvem tots a una, gent amb cotxets, famílies senceres, parelles joves, valencians, mallorquins, catalans... I admiració, vaig sentir molta admiració. I és per això que he volgut escriure aquesta carta. Ja poden dir que érem 3.000, 2.900, 4.000... m'és ben igual. Érem molts més del que s'esperaven, i tot això gràcies a gent que

van deixar-ho tot per venir. Aquesta gent sí que es mereix la meua admiració i no els polítics que diuen que em representen. Famílies fent nit al tren, amb cotxe, conduint deu i onze hores seguides, fins i tot amb moto! No cal que els herois i les heroïnes portin capa i sàpiguen volar; jo a Brussel·les en vaig veure milers, i vaig tocar amb la punta dels dits un somni que fins fa molt poc veia impossible: la independència. I aquesta sensació, creieu-me, és del tot indescriptible. Gràcies. / ANNA CARABÚS. Raset, Cervià de Ter (Gironès).

El semàfor de Llambilles

● Em permeto fer aquesta carta en nom dels usuaris de la carretera C-65 que han de passar per Llambilles, molts diàriament. És penós que el mes de març del 2009 encara segueixi funcionant aquest semàfor, que provoca llargues cues als soferts usuaris, que des de la Costa Brava centre, Llagostera, Cassà de la Selva, etc., es dirigeixen en direcció a Girona o viceversa. Un trajecte que es podria fer en 35 o 40 minuts i mai saps si en trigaràs 45, 60 o més. És una vergonya el poc interès demostrat pels polítics de torn, el no ordenar construir un giratori que suprimeixi els semàfors, i posar-ne un de nou d'intel·ligent per al pas dels vianants. Podria ser amb caràcter provisional, esperant el dia que els veïns de Llambilles es posin d'acord per fer la variant sud o nord. Esperem que aquesta queixa arribi a coneixement de les corresponents administracions perquè posin en marxa urgentment la solució. / ROGELI VANCELLS. Sant Feliu de Guíxols (Baix Empordà).

en sisif | JORDI SOLER

